

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne takke det store flertal af ordførerne for tilslutningen til forslaget. Det er ikke så overraskende, for der er gjort et grundigt forarbejde, men jeg synes, at forslaget har været præsenteret vældig godt af de ordførere, der har støttet det.

Til gengæld synes jeg ikke, fru Marianne Jelved yder forslaget fuld retfærdighed. Lad os tage udgangspunkt i de fire læsetest. På fire klassetrin er der påtænkt læsetest, og hvad skulle problemet dog være med det? Hvordan kan det skade, at eleverne har en læsetest på 45 minutter i hvert af de 4 år? Mon de ikke nærmest vil synes, det er sjovt?

Der er tale om edb-baserede test, som forhåbentlig bliver de mest avancerede test i hele verden. De er adaptive, og det vil sige, at klarer man de første skærbilleder, går man videre til sværere opgaver, men klarer man dem ikke, går man videre til lettere opgaver. Derved får læreren mulighed for at få en profil af elevens stærke og svage sider, og læreren har fået en værktøjskasse, hvor det angives, hvorledes resultaterne kan bruges til forbedring af undervisningen. Derfor mener jeg også, det er diagnostiske prøver.

Prøverne har ikke til formål at stemple eller rangordne. Der er ingen, der skal være kede af deres resultater. Nej, de har det samme formål som de diagnostiske prøver, som man, så vidt jeg husker, udsendte allerede for 20 år siden fra Danmarks Pædagogiske Institut. Jeg tror, professor Mogens Jahnsen var en af dem, der stod for læseprøverne, de har været brugt utallige steder, så hvad er der dog galt i, at vi nu sætter tingene i system og giver dem som et redskab med tilhørende værktøjskasse til alle lærere? Dertil kommer noget, som jeg ikke synes har været debatteret nok i dag, nemlig at ved hjælp af dette redskab vil vi kunne finde frem til god praksis og kunne dokumentere god praksis.

Jeg har den opfattelse, at vi ikke behøver at opfinde noget i Undervisningsministeriet og slet ikke i Folketinget, for det gode er opfundet. Men vi har en så svag evalueringskultur og så dårlige muligheder for at kunne dokumentere god praksis her i Danmark, at vi har svært ved at finde frem til den gode praksis, som utvivlsomt findes mange steder.

Det er rigtigt, som det er sagt, at den danske skole på mange måder er aldeles udmærket. Den har nogle styrkesider, men den mangler, som hr. Kim Mortensen understregede, at få de

sidste med – disse 20-25 pct., som aldrig får lært at læse og skrive godt nok til, at de kan få en uddannelse. Det er på længere sigt Danmarks største sociale problem, og det er især vores største integrationsproblem, idet omkring halvdelen af eleverne med anden etnisk baggrund ikke får tilstrækkelige kundskaber til, at de kan gennemføre en uddannelse efter folkeskolen. Jeg tvivler ikke på, at børn af akademikere og lærere og den højere middelstand nok skal klare sig igennem, men vi vil altså gerne være sikre på, at nogle flere kommer med, og derfor vil vi også gerne gøre de krav, der skal stilles, mere tydelige.

KL 20.15

Fru Marianne Jelved efterlyste forskning, så lad os kigge på et hjørne af forskningen, nemlig integrationsforskningen. Hvad er det, integrationsforskere siger er andengenerationsindvandreres problem i den danske skole? Det er, at kravene er for utydelige. Det er for svært at afkode, hvad de går ud på, og forældrene kan ikke følge med. Ved at gøre kravene mere tydelige og omsætte trinmål og delmål til adaptive test, som det foreslås, bliver det lettere for både lærere, elever og forældre at afkode, hvad det kommer an på, når det gælder om at lære at læse, og at se, om der er fremgang, så man kan rose fremgangen.

Man beskriver det, som om disse test er noget, der skal gøre folk kede af det. Man kan nøjagtig lige så godt sige, at de er noget, der skal dokumentere god praksis, så vi kan rose den gode praksis i stedet for at stirre os blinde på dårlige gennemsnit, og at de skal til, for at eleven sammen med lærerne og forældrene kan glæde sig over fremgangen.

Lad os nu ikke se på det med så sure miner, se dog mulighederne i det. Det kan i hvert fald ikke gøre skade på børnene, at de 45 minutter om året får moderne computerbaserede test, som er udarbejdet af den højeste sagskundskab inden for området.

Med hensyn til spørgsmålet, hvorvidt disse test er offentlige, vil jeg gerne oplyse, at det ikke er et problem, at læreren underviser i det, som testen drejer sig om. Det er tværtimod tanken, at lærerne, hvis de ønsker det, skal have mulighed for at anvende disse test som undervisningsmateriale, så den enkelte elev får mulighed for at gennemføre sådanne test en eller flere gange i løbet af skoleåret ud over den obligatoriske testning, hvis læreren vælger det, fordi de er så sjove og så gode, at både elev og lærer synes, at det skal man gøre.